

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9So/111/2014
Identifikačné číslo spisu:	8013201067
Dátum vydania rozhodnutia:	28.10.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:8013201067.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa F. N., bytom I., zastúpeného JUDr. Jaroslavom Pargáčom, advokátom, so sídlom Partizánska 1057, Snina, proti odporkyni Sociálnej poisťovni, ústredie, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o invalidný dôchodok, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo 6. júna 2014, č.k. 5Sd/100/2013-31, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove zo 6. júna 2014, č.k. 5Sd/100/2013-31, z r u š u j e a v e c m u v r á c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom zo 6. júna 2014, č.k. 5Sd/100/2013-31, krajský súd potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo XXX XXX XXXX X zo dňa 10. septembra 2013, ktorým odporkyňa podľa § 70 a § 71 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) zamietla žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok z 18. decembra 2012 z dôvodu, že podľa posudku posudkového lekára sociálneho poistenia pobočky Sociálnej poisťovne v Humennom zo dňa 19. júla 2013 navrhovateľ nie je invalidný podľa § 71 ods. 1 zákona, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bola u navrhovateľa určená na 35%.

V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol obsah a závery posudkov posudkových lekárov pobočky a ústredia Sociálnej poisťovne zo 17. júla 2013 a 22. novembra 2013 a dopĺňujúceho posudku zo 7. apríla 2014. Tieto rozsudky (správne malo byť uvedené „posudky“) považoval za jasné, zrozumiteľné a podrobne vysvetľujúce záver o iba 35% miere poklesu schopnosti navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť. Na tom základe považoval za preukázané, že navrhovateľ nespĺnil zákonom stanovené podmienky pre priznanie nároku na invalidný dôchodok a preto napadnuté rozhodnutie odporkyne ako vecne správne a vydané v súlade so zákonom potvrdil.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ v zákonom stanovenej lehote odvolanie a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 221 ods. 1

písm. f/ O.s.p., a navrhovateľovi priznal náhradu trov konania. Okrem námietok, že súd prvého stupňa nevykonával všetky potrebné dôkazy na zistenie rozhodujúcich skutočností a dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, poukázal navrhovateľ na skutočnosť, že jeho právnomu zástupcovi nebolo doručené predvolanie na pojednávanie, ani nebol o termíne pojednávania upovedomený, napriek skutočnosti, že plnomocenstvo na zastupovanie bolo riadne založené v spise. Taktiež namietal, že doplňujúci posudok nebol navrhovateľovi doručený a nemal možnosť sa k nemu vyjadriť. S vyjadrením súdu, že si ho mohol zabezpečiť zo súdneho spisu nesúhlasil, keďže nevedel, kedy bol posudok súdu doručený. Poukázal tiež na nepresnosti v odôvodnení rozsudku súdu prvého stupňa a posudku posudkového lekára, ktoré nekorešpondujú s predloženými lekáorskými nálezmi a skutočnosť, že posudkový lekár ústredia sa vo svojom posudku nevyporiadal so všetkými diagnostickými nálezmi a zdravotnými postihnutiami navrhovateľa.

Odporkyňa dôvody uvedené v odvolaní navrhovateľa nepovažovala za opodstatnené a navrhla napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods.2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je potrebné zrušiť.

Z obsahu spisového materiálu krajského súdu vyplýva, že krajský súd predvolanie na pojednávanie nedoručil právnomu zástupcovi navrhovateľa a uskutočnil dňa 6. júna 2014 pojednávanie, na ktorom, ako vyplýva z obsahu zápisnice, stručne oboznámil účastníkov s priebehom a výsledkami doterajšieho konania, pričom poukázal na závery doplňujúceho posudku zo dňa 07.04.2014. Navrhovateľ i jeho právny zástupca sa vyjadrili, že k doplňujúcemu posudku sa nemôžu vyjadriť, keďže im nebol doručený a nemali možnosť sa s ním oboznámiť.

Odňatie možnosti konať pred správnym súdom predstavuje taký chybný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Za takýto postup treba považovať aj situáciu, keď účastník konania nie je plne oboznámený s vykonanými dôkazmi a nemá tak možnosť sa k nim vyjadriť.

Z obsahu zápisnice o pojednávaní krajského súdu dňa 6. júna 2014 nevyplýva, že by súd oboznámil účastníkov konania s celým obsahom doplňujúceho posudku, resp. že by im umožnil sa s jeho obsahom oboznámiť. Hoci predchádzajúce pojednávanie krajský súd za účasti právneho zástupcu navrhovateľa odročil na účely vyžiadania si doplňujúceho posudku, pokiaľ predvolanie na pojednávanie právnomu zástupcovi navrhovateľa nedoručil v dostatočnom predstihu, nemôže oprávnené tvrdiť, že v rámci prípravy na pojednávanie sa právny zástupca mohol s uvedeným posudkom (včas a riadne) oboznámiť nahliadnutím do spisu, prípadne vyžiadaním si fotokópie.

Procesným právom účastníka je aj právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Povinnosť súdu riadne odôvodniť svoje rozhodnutie vyplývajúca z ustanovenia § 157 ods. 2 O.s.p. znamená právo účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia. Jeho porušením sa účastníkovi odníma možnosť náležite skutkovo a aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu, voči ktorému chce využiť možnosť opravného prostriedku. Nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je preto porušením práva na spravodlivé súdne konanie.

Odvolací súd je toho názoru, že krajský súd z uvedených zásad súdneho prieskumu dôsledne nevychádzal. Krajský súd v napadnutom rozsudku zo dňa 6. júna 2014 uviedol len obsah posudkov posudkových lekárov vyhotovených v konaní a citoval zákonné ustanovenia. Nevysporiadal sa však žiadnym spôsobom s námietkami, ktoré uplatnil navrhovateľ v opravnom prostriedku a preto jeho rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, ktorá okolnosť sama o sebe by bola dôvodom na jeho zrušenie a vrátenie veci na ďalšie konanie.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok krajského súdu zo 6. júna 2014, č.k.

5Sd/100/2013-31, podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O.s.p.).

V ďalšom konaní bude úlohou krajského súdu, vzhľadom na dlhšie obdobie, ktoré uplynulo od posledného posúdenia, vyžiadať si nový posudok o zdravotnom stave a miere poklesu schopnosti navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť, a to aj s prihliadnutím na novšie nálezy z odborných lekárskeho vyšetrení, ktoré je navrhovateľ povinný súdu predložiť v primerane určenej lehote. Krajský súd umožní účastníkom konania oboznámiť sa so všetkými vykonanými dôkazmi a vyjadriť sa k nim a v novom rozhodnutí vo veci sa vysporiada s relevantnými námietkami navrhovateľa vo vzťahu k úplnosti, objektívnosti a presvedčivosti posudkov posudkových lekárov. V novom rozhodnutí vo veci krajský súd znovu rozhodne aj o náhrade trov konania, vrátane trov konania odvolacieho (§ 224 ods. 3 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.